

εἰς τὸν διὰ λιμοκτονίας θάνατον τὸν ἐν ἰδρωτί ἐργαζόμενον ἔντιμον πολίτην.

Τορὸς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φωνὴ ἤκούσθη ἐκ Πειραιῶς, κάτοικοι τῆς θέσεως Καραβῶ ἢ Καμίκις—εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Πειραιῶς—κλαίοντες τὴν ἀκαθαρσίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν τοὺς ἔχουν ἐγκαταλίπει, χαλέρας ἀπειλούσης. Ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν ἐκείθεν ἐλάδομεν, μᾶς ἀναφέρει ἐν ἐκτάσει ὅτι ἡ θέσις ἐκείνη εἶνε τὸ κέντρον τῶν μολυσματικῶν ἐπιδημιῶν· ὕδατα λιμνάζουσι χυνόμενα εἰς τάφρους ἀσκεπεῖς καὶ χαινούσας, καὶ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσίας δεχομένας· οἱ χοῖροι τῆς συνοικίας, ἀφθονοῦντες καὶ ἐκεῖνοι δυστυχῶς λούονται πλουσιώτατα μέσα εἰς ταῖς λάσπαις τῶν τάφρων, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχονται, περιφέροντες τὴν φοβερωτέραν δυσωδίαν μαζῇ μετὰ τὰ ἀνατινασόμενα ἀπὸ τὸ κορμί των σάπια νερά. Πρὸ τοῦ γραφείου τοῦ δημ. φόρου Ἀθηνῶν ἐκβάλλει μικρὰ ὑπόνομος, ἀλλὰ τόσον ἀτέχνως καὶ ἀνθυγεινῶς κατεσκευασμένη, ὥστε εἶνε ἀδύνατον τὴν νύκτα ὁ διερχόμενος νὰ μὴ λουθῇ μέσα εἰς αὐτήν· τὴν ἡμέραν οἱ ἵπποι, πίνοντες τὸ νερό της, εὐρίσκουν ἐκεῖ τὸν θάνατον. Παρέκει λίμνη μετὰ λιμνάζοντα νερά, βασιλεῖα βατράχων καὶ κουνουπιῶν καὶ παντὸς ἐντόμου, καὶ πάσης βρώμας, ὀλίγον παρέκει, λάκκοι, σκαπτόμενοι, πρὸς κατασκευὴν κεραμιδιῶν, κατήντησαν τὰ γενικὰ ἀποχωρητήρια τοῦ μέρους ἐκείνου· φαντασθῆτε τί θὰ γίνῃ, ὅταν βρέξῃ. Μετ' αὐτὰ μᾶς ἐρωτῶσι τί θὰ ὠφελήσουν τὰ λοιμοκαθαρητήρια καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ζῶναι πρὸ τῆς κατστάσεως αὐτῆς, ἡ ἐποία πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴ γεννήσῃ καὶ χολέρα καὶ πανώλη, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι τῆς συνοικίας ἐκείνης εἶνε ὠχροὶ καὶ μόλις κρατοῦνται εἰς τὰ πόδια των, καὶ ζοῦν μετὰ φάρμακα. Θ' ἀνοίξῃ τ' αὐτὰ της ἡ Σ. Ἐπιτροπὴ τῆς ὑγιεινῆς;

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἱατρός κ. Μαρίνος Κουτούβαλης διαψεύδει ἐν τῷ «Φάρι τῆς Μακεδονίας», ὅσα ὁ ἡμέτερος ἐκ Θεσσαλονίκης ἀνταποκριτὴς ἔγραψε περὶ αὐτοῦ, ὡς μεταφραστοῦ τηλεγραφημάτων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὐδέποτε οὗτος μετέφρασε τηλεγραφήματα, δημοσιευθέντα ἐν τῇ προεξημένῃ ἐφημερίδι. Πιστεύοντες εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Κουτούβαλη, ἐπανορθώμεν τὸ λάθος τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ.

Πενταπλό μπουκετάκι τρυφερῶν καὶ ὀλοδρόσων μαθητριῶν τοῦ Παρθενιαγωγείου τῆς κυρίας Χίλλ, αἱ δεσποινίδες Ἀννα Καραλιθάνου, Μαρία Βουσκουδάκη, Φαννὴ Κοκκίδου, Ζωὴ Σέκερη, Εὐαγγελία Παπαμανώλη, προσφέρουσιν εἰς τὸ κοινὸν ἐν χαριτωμένῃ καὶ κοκκίτῃ ἐκδόσει ἐκ τῶν Καταστημάτων Κορημνῆ μετὰφρασκὴν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἡθικοῦ διηγηματίου **Λουδοβίκου καὶ Παύλου**. Τὸ βιβλίον τιμᾶται ἐνὸς φράγκου, ἀφιερῶται ὑπὸ τῶν μαθητριῶν τῇ Σεβαστῇ αὐτῶν Διευθυντρίᾳ Φαννῇ Χίλλ, καὶ αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν. Ἡ χάρις, ἡ παρθενία, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ εὐγνωμοσύνη, καὶ ἡ φιλοκαλία συνηνωμένοι χύνουν ταῖς μοσχοβολιαῖς ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου, καθιστώσαι τοῦτο ἀπαραίτητον ἀπόκτημα πάσης καρδίας εὐαίσθητου καὶ φιλανθρώπου.

Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Σέρραις Γυμνα-

σίου κ. Δέλιος, ἀνὴρ διαπρεπὴς ὡς λόγιος, θερμὸς ὡς φιλόπατρις, ὑγιέστατα φρονῶν περὶ παιδαγωγικῆς καὶ ἐκ τῶν καλλωπισμάτων τῆς ὑπερῆφάνου πόλεως τῶν Σερρῶν. Ὑπ' αὐτὸν τὸ Γυμνάσιον προήχθη καὶ προαχθήσεται μέχρι τελειότητος βεβαίως σὺν τῷ χρόνῳ.

Εἰς τὸ χρυσοῦν Λαύριον κατέφυγεν ἡ λευκὴ Γαλάτεια, βεβαία ἐκ τῶν προτέρων ὅτι εἰς Λαύριον καὶ τὰ προστυχότερα μάρμαρα λαμβάνουν ζῶν, διὰ τὰ ἐγγραφῶσι. . . μέτοχοι. Ἡ περιφρασίς αὕτη σημαίνει ὅτι εἰς τὸ Λαύριον ἔχουν θεάτρον μετὰ δράματα καὶ κωμωδίας, συνάμα ζυθοπωλεῖα μετὰ γυναικας, καὶ τόσα ἄλλα πράγματα περὶ ὧν ὑπόκειται ὁ ἀναληφθεὶς ἀνταποκριτὴς μας νὰ γράφῃ προσεχῶς πλείωτερα.

Κοιλιακὸς τύφος. . . ὅχι ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ πλησιέστατα τῶν Ἀθηνῶν, ἐν Θήβαις. Ἐκεῖθεν ἐλθὼν ὁ ἀξιότιμος ἱατρός κ. Χαδζίσκος ἐπληροφόρησεν ὅτι περὶ τὰ τριάκοντα κρούσματα συνέβησαν μέχρι τοῦδε, ἐξ ὧν τρία θανατηφόρα. Προσβάλλονται ὅλοι αἱ ἡλικίαι, ὡς ἐν Ἀθήναις. Οἱ ἱατροὶ δὲν ξεύρουν ποῦ νὰ ἀποδώσουν τὰ νοσογόνα αἷτις. Τὸ νερὸ εἶνε διαυγέστατον, σχεδὸν ἱματικόν. Οὐχ' ἦττον ὁ κοιλιακὸς προβαίνει καὶ πανταχόθεν δεινὰ μᾶς κυκλοῦσι.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τάντα, 20 Ἰουλίου.

Εὐρεθεὶς κατὰ θλιβεράν εὐκαιρίαν ἐν Τάντα κατὰ τὴν ἐπώασιν καὶ διάδοσιν τῆς ἀσθενείας, νομίζω πρόσφορον νὰ γράψω ὀλίγας παρατηρήσεις, ἀν μὴ πρὸς τὸ καλὸν τῶν Αἰγυπτίων, ἀλλὰ τοῦλάχιστον πρὸς ἡσυχίαν των ἐν Ἑλλάδι, οἱ κατελήφθησαν ὑπὸ πανικοῦ, ἀκούσαντες ὅτι ἐνέσκηψεν ἐνταῦθα ἡ χολέρα καὶ ἰδόντες ἀθρόους προσερχέντας εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα τοὺς διεσπαρμένους υἱούς.

Κατ' ἐμὴν γνώμην, ἐπεριδομένην ἐπὶ πολλῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων σπουδαίων ἐπιδημιολόγων, ἡ παρούσα νόσος δὲν εἶνε κυρίως εἰπεῖν χολέρα, ἔχει ὅμως κοινότατον μετ' αὐτῆς τὴν δύναμιν τοῦ ταχέως θανατοῦν, ὅπερ βέβαια καὶ ἐνδιαφέρει τῷ πολλῷ λαῷ, ἀδιαφοροῦντι περὶ τοῦ κυρίου ἐνόματος τῆς νόσου, ἀλλὰ βλέποντος ὅτι παράγει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα· διότι βέβαια εἴτε ἐν λιμνῇ ἢ θαλασσίῳ ὕδατι πνιγῇ τις, εἶνε καλὰ πνιγμένος· ἀλλ' οὐχ οὕτως καὶ πρὸς τοὺς μακρὰν τῆς ἐστίας τοῦ κακοῦ· αὐτοῖς πρὸ πάντων μέλει ἡ ἀκριβὴς ἐξέτασις τοῦ νοσήματος καὶ ὁ κύριος αὐτῆς χαρακτήρισμός, διότι θὰ ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τοῦ πρώτου μιάσματος, ὃ ἔστιν ὁ φόβος, καὶ ἔπειτα θὰ προσπαθήσωσι μετὰ σπουδῆς νὰ εὕρωσι καὶ τὰ ἀναγκαῖα ὑγειονομικὰ μέτρα.

Πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα μηνῶν καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τάντας καὶ ἀλλυχόσε τῆς Αἰγύπτου εἶχονεν συχνούς καὶ ἀπαρατηρήτους θανάτους, σχεδὸν μετὰ τῶν αὐτῶν συμπτωμάτων, οὐδεὶς δὲ προσέσχεν· ἐν Τάντα μάλιστα οἱ πολλοὶ πιστεύουσιν, διὰ τοὺς ὑπερβολικούς θανάτους τῶν πρρελθόντων μηνῶν, ὅτι ἦλθε καὶ παρῆλθεν ἀπαρατήρητον τὸ κακόν. Ἀλλὰ νῦν, ἀν ἐκ τῆς ἀνατολικῆς ἀδρανείας ἠγέρθημεν, ἀποδοτέον, ἵνα παρβολικῶς γράψω, πρὸς τὰς ἀκάνθας αἱ ὑπερπελένασαν τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ ἐσπαρμένου σίτου.

Μέχρι τοῦδε ἡ πορεία τῆς νόσου φαίνεται μεροληπτικῇ,

άντεκδικουμένη τούς Φελλάχους διὰ τὴν βάρβαρον καὶ σκληρὰν αὐτῶν περυσινήν διαγωγὴν, θερίζει ἀμειλίκτως αὐτούς, φειδομένη τῶν Εὐρωπαίων, ἐκτὸς ἂν μὴ τις ἔλαχεν αὐτῶν Φελλαχίζων περὶ τὴν δίκαιαν.

Μέχρι τοῦδε, καίτοι ἡ νόσος κατέλαβε πᾶσαν τὴν κάτω Αἴγυπτον καὶ αὐτὴν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἡπίω ὅμως καὶ θωπευτικῶ τῷ χαρακτήρι, οὐδείς ἀληθῆς ἐπιστήμων, ἔρωτι κινούμενος, Εὐρωπαῖος ἢ ἐντόπιος παρηκολούθησε τὴν νόσον ἐπὶ πέντε ἢ δέκα θυμάτων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἔκαμε τὰς ἀναγκαίας συγκρίσεις, μικροσκοπικὰς παρατηρήσεις, χημικὰς ἀναλύσεις καὶ πάντα ἐκεῖνα τὰ λεπτολόγα σπουδάσματα, δι' ὧν καὶ μόνων ἐπιστημονικῶς καὶ βασιμῶς δύναται νὰ εἴπῃ: εἶνε ἢ δὲν εἶνε χολέρα· ἀσιατικὴ ἢ nostra, δηλ. γηγενής.

Εἰς ἀπόδειξιν ὅτι εἶνε ἀσιατικὴ, ὅτι εἶνε δῶρον Ἀγγλικόν, εὗρον τὴν ἔλευσιν τοῦ θερμοστοῦ Μεχάλα ἐκ Βομβάης ἐρχομένου καὶ ἐγκαταλιπόντες καὶ μικροσκοπία καὶ χημικὰς ἀναλύσεις καὶ νεκροσκοπικὰς παρατηρήσεις, ἐνεδύθησαν τὴν τήβεννον τοῦ δικαστοῦ καὶ περὶ τὸ μέγα τοῦτο καταγίνονται, ἦλθεν ὁ Μεχάλας πρὸ τῆς ἐμφανίσεως ἢ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν· ὥς νὰ μὴ γνωρίζῃ πᾶς τις ὅτι καθ' ἐκάστην ἔρχονται ἐξ Ἰνδιῶν λεγεῶνες Μεχάλων, ἀντὶ εὐτελεστάτου ποσοῦ διασπώντες τοὺς ἀραχναίους ἰστούς τοῦ ἐν Σουῆζ λοιμοκαθαρτηρίου.

Ἄλλ' ὥς νὰ ἐξακριβωθῇ τίς ἡ νόσος, πόθεν ἦλθε, πῶς ὀνομάζεται, αὕτη θὰ κάμῃ τὸν ponto της καὶ ὅσοι ἔζησαν, ἔζησαν, ὅσοι ἀπῆλθον κατευόδιον.

Ἄν καὶ εἰς τὴν χολέραν ἐφαρμόζεται τὸ γενικὸν ἀξίωμα «τὰ αὐτὰ αἷτια παράγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα», διατί τάχα ὅχι μόνον γηγενὴ νὰ μὴ ἀποκαλέσωμεν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ νὰ δοξάσωμεν τὸν Θεόν, ὅτι δὲν εὐδοκεῖ κατ' ἔτος δι' αὐτῆς νὰ προσκαλῇ ἡμᾶς εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτοῦ κόλπους;

Ἐχομεν ἐνταῦθα πάντα τὰ αἷτια τὰ χολερικά, Δέλτα ὡς ἐν Ἰνδία καὶ κεφαλαῖον μάλιστα, καὶ σηπεδόνας καὶ

λιμνάζοντα ὕδατα καὶ πάντα τὰ συντελοῦντα πρὸς γένεσιν, ἐπώσιν καὶ ἐκκόλαψιν τῆς νόσου, διατί τάχα νὰ μὴ εἶναι γηγενής, ἢ μᾶλλον νὰ εἶναι χολερικός τις τύπος δεκατίζων ἀμειλίκτως τοὺς ἰθαγενεῖς;

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν προηγουμένων αἰτίων, ἡμεῖς ἔχομεν καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκλείποντα ἐν Ἰνδία, ἐπιχωριάζοντα δὲ ἐν ταῦθα.

Πρῶτον ἀκχεῖαν τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τοιαύτην, οἷαν οὐδὲ νὰ φαντασθῇ τις δύναται, ἀκαθαρσίαν τῶν κατοίκων, πρὸς ἣν ζῶα τινα διαπρέποντα ἐπὶ ρυπαρότητι εἶναι καθάρια καὶ σεμνοπρεπῆ· καὶ σύγχυσιν τοιαύτην, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπω, τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ὥστε δύναται τις νὰ νομίσῃ ὅτι συμμαχεῖ μετὰ πάντων τῶν νοσημάτων κατὰ τῶν δυστυχῶν τούτων Αἰγυπτίων.

Ἐνέσκηψεν ἡ χολέρα, λέγουσιν, ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλὰ πῶς ὅχι μόνον νὰ μὴ ἐνσκήψῃ, ἀλλὰ καὶ διάρκῳς νὰ κατοικήσῃ ἐνταῦθα, ὅπου οἱ ἰθαγενεῖς τρέφονται διὰ τῶν ἀποτροπαιοτάτων τροφῶν;

Ἐθνικὸν φαγητὸν αὐτῶν ἐστὶν ἡ Φισίχα· ἐστὶ δὲ αὕτη ἰχθὺς τεταριχευμένος, κυρίως ἐκ τῆς λίμνης Δαμιάτης ἐξαγόμενος, ἐν ἀποσυνθέσει ὧν καὶ ὄζων ὅταν ἀποξηραίνεται, μετὰ δὲ τὴν κατεργασίαν αὐτοῦ τοιαύτην ὁσμὴν ἀποπνέων δυσωδίας, ὥστε δὲν λέγω ὑπερβολὴν γράφων ὅτι ἑκατοστὺς αὐτῶν ἂν ριφθῇ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἥτις δὲ δὲν εἶνε τόσον ἀριστοκρατικὴ, θὰ φυγαδεύσῃ τοὺς κατοίκους ταχύτερον ἢ ἑκατοστὺς ἐκρηκτικῶν μηχανῶν.

Μετὰ τὴν Φισίχαν πρὸς δεξιὰ κατακτέον τὸν ἐντόπιον τυρὸν, δηλ. μικροὺς κυλινδροειδεῖς σάπωνας ὑποκυανοῦ χρώματος, ἐδραζομένους ὀρεκτικῶς πρὸς ἄνδρα Φελλάχον ἐν λεκάνῃ πλήρῃ ζωμοῦ ὑποξείνου, ἐν ᾧ ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων διαπλέουσι καὶ ἅ ἅμα αἰσθανθῶσι τὴν χεῖρα τοῦ πωλητοῦ βυθίζομένην πρὸς ἐξαγωγὴν τυροῦ τινος κρύπτονται εἰς τὰ σπῆλαια καὶ τὰς τρύπας ἃς εἶχεν ἀνοίξει διὰ τῆς μα-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 530)

— Ὅπως δὴ ποτε παράδοξον καὶ ἂν μοι φαίνεται τοῦτο, θέλω νὰ τὸ παραδεχθῶ· ἀλλ' ὀφείλετε ν' ἀπαντήσητε αὐτῷ σαφῶς ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ οὐδὲν ἠδύνασθε. Περιεπέσατε, κύριε, εἰς ἀξιοθρήνητον ἀδιέξοδον, ἥτις θὰ ριψήεις κίνδυνον καὶ σᾶς καὶ τὸν ἐξημμένον νεανίαν. Οἰκτεῖρω τὸν κ. Πέδρο Κάστορα, ἐὰν τῶνόντι ἔχῃ, ὡς ἀρέσκεσθε βεβαιοῦντες, τόσον καλὰ προσόντα. Θὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα αὖριον, ἔστω, θὰ τὸν δεχθῶ, ἀλλ' ὅπως τῷ εἶπω καὶ ἡ Ἐρριέττη ὡσαύτως τῷ ὑποδείξῃ ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ ἐλπίζῃ.

— Βαρόνη, πρέπει ὁ γάμος οὗτος νὰ γίνῃ.
— Ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἶνε ἀδύνατον.
— Λησμονεῖτε τὴν Ἐρριέττην;
— Αὕτη θὰ πράξῃ ὅ,τι θὰ τῇ εἴπητε.
— Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κύριε, δύνασθε ἀπὸ τοῦδε νὰ παραιτηθῇτε τοῦ σχεδίου σας.

Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ βαρόνου ἐξήστραψε διπλῇ λάμπει.

— Βαρόνη, βαρόνη, ἀνέκραξε, μὴ ἐπιχειρεῖτε νέαν μετ' ἐμοῦ πόλιν, ἥτις θὰ ᾔτο τρομερά!

— Μὲ ἀπειλεῖτε, νομίζω;

— Μάλιστα.

Ἡ βαρόνη ὕψωσε τοὺς ὤμους μετ' ἀποστροφῆς.

— Ἀκούσατε, κυρία, ἀκούσατε!

— Τοῦτο πράττω ἀπὸ μιᾶς ὥρας.

— Εἶμαι κατεστραμμένος.

— Τοῦτο οὐδὲν ἔχω μ' ἐκπλήσσει.

— Ὅ,τι ἔχω κατὰ τὸ φαινόμενον δὲν ἀρκεῖ νὰ καλύψῃ τὰ χρέη μου.

— Καὶ τί θέλετε νὰ πράξω ἐγώ; Τοιουτοτρόπως ἔπρεπε νὰ χαθῇ περιουσία προσκτηθεῖσα διὰ τοῦ κακουργήματος.

— Ἄ! σεῖς λοιπὸν τώρα ἀνακαλεῖτε τὸ παρελθόν! ἀνεφώνησεν ὁ βαρόνος· μόλις συγκρατῶν τὴν μανίαν του.

— Μὲ ἀναγκάζετε· διατί ἦλθατε νὰ διαταράξητε τὴν εἰρήνην τῆς μοναχίας μου;

— Κυρία, πρέπει ἡ Ἐρριέττη νὰ νυμφευθῇ τὸν Πέδρο Κάστορα, εἰς ὃν χρεωστῶ μέγιστον ποσόν.

— Ἄ! περιέμενον τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην... Τίς οἶδεν ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλο τι ἀκόμη μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Συμφωνία τις καταχθόνιος! Τοιουτοτρόπως δὲ, ἐξηκολούθησεν αὕτη μετ' ἀγανακτικέως, θέλετε νὰ πληρώ-

χρονοῦ αὐτῶν διαίτης ἐν τοῖς τυροῖς, οὔτινες εἶναι καὶ παρούσα καὶ μέλλουσα αὐτῶν κατοικία.

Μετ' αὐτὰ δὲ καὶ πρὸς τὸν πολὺν λαὸν κοινὴ τροφή εἶναι τὰ ὀξειδάτα λαχανικά (τουρσία) σεσηπότα, βρωμερά, ἔμετικά καὶ τῆς ὀρέξεως κοπτικά πρὸς πάντα ἄλλον στόμαχον ἢ τὸν φελλαχικόν.

Τὸ δὲ κρέας, τὸ *pium* τοῦτο *desideratum* τῶν ἡμετέρων στομάχων ἴσως ἤθελεν ἀπορήσει τις μὴ βλέπων ἐγγεγραμμένον. Ἀποτροπιάζονται τάχα οἱ πολλοὶ φελλάχοι; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ! ὅταν ὁ Ἀπόλλων θυμωμένος διότι δὲν ἑκακοποίησαν τὴν Ἑλένην οἱ πρόγονοί των ἐνταῦθα καταφυγοῦσαν ῥίψη τὰ θανατηφόρα αὐτοῦ βέλη, ὡς εἰς τὸν καλὸν ἐκεῖνον Τρωϊκὸν καιρὸν, οἱ Φελλάχοι ἔχουσι χαρὰν καὶ εὐχαίαν· καὶ φρίζατε, ἐὰν ἀρική ἢ φρίκη, ἐρίζουσι πρὸς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ τετράποδα τῆς γῆς περὶ τὴν καταβρόχθισιν τοῦ ζώου ἐκεῖνου, ἐφ' οὗ ἔρριψεν ὁ ἐκκηδόλος Ἀπόλλων τὰ θανατηφόρα αὐτοῦ βέλη· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μάλιστα ἐφέτος τὰ βέλη ἦσαν καὶ πυκνὰ καὶ συχνὰ καὶ θανατηφόρα, πᾶσα δὲ ἡ Αἴγυπτος ἢ κάτω δεινὴν ἔπαθεν ἐπιζωοτιαν προσετέθη εἰς τὰ πολλὰ κακὰ καὶ τοῦτο ὅτι δηλ. τὸ κάλλιστον ἐν Αἰγύπτῳ φάρμακον, τὸ σῶζον τοὺς πάντας, τὸ ὕδωρ δηλαδὴ τοῦ Νείλου ἐδηλητηριάσθη, διότι καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ αὐτοῦ κλάδοι καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκβάλλοντες, καὶ οἱ εἰς μικροῦς ῥάκας καταλήγοντες ἦσαν πλήρεις πτωμάτων, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶνε ἀπίστευτος· ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ λάβωσι μικρὰν ἰδέαν οἱ ἀναγνώσται τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὅταν μάθωσιν ὅτι μετὰ τὰ αὐστηρά μέτρα, ὅσα ἔλαβεν ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ τὸν ἀδύνατον πόλεμον τῶν Φελλάχων, τῶν θῶν καὶ τῶν ὀρνέων, εὐρέθησαν ἐν τούτοις καὶ 400 πτώματα βοῶν, βοῦβάλων, ὄνων καὶ καμήλων εἰς τὸν παρὰ τὴν Δαμιάτην κλάδον.

Ἡμεῖς λοιπὸν καὶ οἱ ἰθαγενεῖς αὐτὸ τὸ μίανθὲν ὕδωρ πίνομεν, αὐτὴν τὴν ἀτμοσφαῖραν ἀναπνέομεν, ἃ πρὸς τοῖς πτώ-

μασι καθιστῶσιν ἐτι δηλητηριώδη ἔξεις τινες φελλαχικαί, ἃς δὲν μοι ἐπιτρέπεται ν' ἀναγράψω, εἶνε ὅμως αἱ ζωγραφικώτεραι τοῦ ἥθους ἰῶν ἀνδρῶν.

Περὶ τὸν πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας πλείω νὰ εἴπω περὶ κατοικίας, οἷα καὶ ἡ τροφή.

Δὲν ἔχομεν λοιπὸν ἀνάγκην ἐξωτερικῆς ἐπιδρομῆς τῆς χολέρας, ἀλλ' ἂν τὰ αὐτὰ αἷτια παράγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, αὕτη, ἂν μὴ εἶνε χολέρα γηγενής, εἶνε ὅμως νόσος βροτολογός, οἱ δὲ βροτοὶ περὶ ὀλίγου ποιοῦνται ἂν ὁ βρόχος εἶνε λινὸς ἢ μετάζινος ὁ μέλλων νὰ ἀπάγῃ αὐτοὺς, αὐτοὶ περὶ πολλοῦ ποιοῦνται ἐν καὶ μόνον νὰ μὴ ἀπαγχθῶσι περὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐ μέλει αὐτοῖς.

Ι. Καμπάνης

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΥΛΟΓΙΑ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τρίπολις, 22 Ἰουλίου

Σεῖς ἤδη, ἀποσκορακίσαντες τὴν εὐλογίαν, ἔχετε νὰ κάμετε μὲ τὴν χολέραν, ἡμεῖς δὲ μὲ τὴν εὐλογίαν ἢ εὐφλογίαν—κατὰ τὸ φιλολογικὸν γούστο τοῦ ἀναγνώστου. Καὶ ὅταν πλεόν σεῖς ὑποδεχθῆτε καὶ αὐτὴν μετὰ τῆς διακρινούσης ὑμᾶς φιλοξενίας, τότε καὶ ἡμεῖς θὰ εὐχρηθῶμεν κατευσόδιον εἰς τὴν εὐλογίαν ἵνα ἐτοιμασθῶμεν διὰ τὴν χολέραν. Καὶ πιστεύω ἀμφοτέραι νὰ εὐχαριστηθῶσιν ἐν τῇ πόλει μας, διότι μόνον πρὸ τῶν κρεοπωλείων μας τῶν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως καὶ τῶν βυρσοδεψείων μας δύναται νὰ ὠχρίαστ ὁ παγκοπρισμὸς τῶν Ἀθηνῶν σας.

Ὅταν ἡ εὐλογία σᾶς ἐκοβε καὶ σᾶς ἐθέριζεν, ἡμεῖς ἐσχομεν τὴν δυστοχίαν νὰ μὴ αἰσθανθῶμεν τότε τὴν δροσιά τῆς, καίτοι ἐφωράθησαν 2—3 κρούσματα αὐτῆς καὶ ἐψιθυ-

σητε τὰ χρέη σας μὲ τὴν θυγατέρα ὑμῶν, καὶ τολμᾶτε νὰ εἴπητε τοῦτο εἰς ἐμὲ, τὴν μητέρα τῆς!

— Παραμορφοῦτε πάντας τοὺς λόγους μου καὶ δὲν θέλετε νὰ καταλάγητε τίποτε.

— Οἱμοὶ! κύριε, σᾶς καταλαμβάνω κάλλιστα.

— Ἀ! ὑπέλαβε μετὰ παραφορᾶς, νομίζετε ὅτι εἰμαι ἄνθρωπος, ὥστε νὰ ἐπιτρέψω νὰ λάβωσι τὸν χιτῶνά μου οἱ πιστωταί, τὰ ὄρνεα ταῦτα, καὶ νὰ ὑπάγω ἔπειτα νὰ ψοφήσω ἐξ ἀθλιότητος εἰς τινα δυσώδη ὀπήν; Εὐρίσκομαι ἐντὸς ἀδιεξόδου καὶ πρέπει ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἐξέλθω ἐξ αὐτῆς. Καὶ σεῖς ὑψοῦτε τοὺς ὧμους, ὅταν σᾶς λέγω, ὅτι ἡ μεταξὺ ἡμῶν πάλιν θὰ ἦτο τρομερά! Προσέξατε, κυρία, προσέξατε! Ἀπέκαμον, δὲν ἔχω πλέον τίποτε νὰ οἰκονομήσω! Ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς σας ἐκάματε καλὰς οἰκονομίας, ἡ δὲ ἀξία τῆς ἰδιοκτησίας σας ἐτριπλασιάσθη... Εἴπετε, εἰσθε διατεθειμένη νὰ μοῦ δώσητε τὰς οἰκονομίας σας, ἵνα ἐξέλθω τῆς ἀβύσσου; Εἰσθε διατεθειμένη νὰ μοῦ προσφέρητε τὰς ἐπαύλεις σας, τὰ δάση, τὸν πύργον σας, ἵνα συνομολογήσω ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ αὐτῶν νέα δάνεια, τὰ ὅποια θ' ἀναγκασθῶ νὰ κάμω; Εἰμαι ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ καὶ σεῖς ἡ σύζυγός μου δὲν εἴμεθα δικαστικῶς διεζευγμένοι. Λοιπὸν ἀπαντήσατε τι ἐπιθυμεῖτε νὰ πράξητε ὑπὲρ ἐμοῦ;

— Τίποτε, κύριε, τίποτε, ἀπήντησεν ἡ βαρόνη, εἶνε ἀληθές ὅτι ἐπραξα πολλὰς οἰκονομίας καὶ ἡ ἰδιοκτησία τοῦ

Βωκούρ ἡῤῥησε κατὰ τὴν ἀξίαν· ἀλλὰ τὰ χρήματα, αἱ ἐπαύλεις, τὸ δάσος, ὁ πύργος δὲν μοῦ ἀνήκουσιν.

— Ἀ! ναί, τὰ τέκνα σας, εἶπεν ὁ Δεσιμαῖζ ὑπογελῶν.

— Τὰ τέκνα μου, κύριε, οὐδὲν ἔχουσιν ἐν Βωκούρ· ἡ Ἐρριέττη καὶ ὁ Ραοῦλ εἰσὶ πτωχοὶ ὡς ἡ μήτηρ των.

Ὁ βαρόνος ἐμειδίσατε.

Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἐξήγησιν, εἶπεν· ἐπιθυμεῖτε νὰ μοῦ δώσητε;

— Εὐχαρίστως. Κύριε βαρόνε Δεσιμαῖζ, κατεσπαθήσατε περιουσίαν κλαπείσαν· ἡ ἰδιοκτησία Βωκούρ εἶνε προωρισμένη διὰ δικαίαν καὶ νόμιμον ἐπανόρθωσιν. Ἐὰν δὲν δίδω περιουσίαν εἰς τὰ τέκνα μας, θέλω τοῦλάχιστον ὅσον τὸ δυνατόν νὰ διατηρήσω τὴν τιμὴν των. Τὸ Βωκούρ δὲν εἶνε ἰδικόν μου· ἀνήκει εἰς τὴν μαρκησίαν Σαμαράνδ καὶ εἰς τὸν υἱὸν αὐτῆς... Ἐδῶ εἰμαι ἐπιστάτρια· θὰ ἐξέλθωμεν, ἡ θυγάτηρ μου καὶ ἐγώ, τῆς κατοικίας ταύτης τῶν προγόνων μου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ μαρκησία καὶ ἐγώ θὰ ἐλθῶσι νὰ ζητήσωσι τὴν κληρονομίαν των.

Ὁ βαρόνος ἡγέρθη λίαν τεταραγμένος· τὸ ὑπὸ τῆς συζύγου του κατενεχθέν κατ' αὐτοῦ τραῦμα ἦτο βίαιον· ἡ βαρόνη ἐνόησε τοῦτο, ἰδοῦσα αὐτὸν κλονιζόμενον καὶ τρέμοντα σπασμωδικῶς.

— Κυρία βαρόνη, εἶπε διὰ φωνῆς τρομέουσας, δὲν θὰ ἐξακολουθήσωμεν σήμερον τὴν συζήτησιν· σᾶς βλέπω καλῶς διατεθειμένην καὶ φοβοῦμαι μήπως σᾶς κουράσω. Ἀς ἀνα-